

Vrij Nederland, 16 September 2000 (fragment)

Op Droevendaal is natuurstroom de laatste aanwinst. 'We hebben erover gestemd en vijfenzeventig procent was vóór,' verklaart Pascalle, studente bosen natuurbeheer. Droevendaal is het studentencomplex aan de rand van Wageningen dat helemaal op duurzame wijze gebouwd is. De roemruchte barakken uit de jaren zeventig en tachtig, die op instorten stonden, gingen tegen de vlakke om plaats te maken voor houten skeletbouw, milieuvriendelijke verf en op elk dak een zonnecollector. Het grijswatersysteem, waarbij drinkwater niet meer verspild wordt aan het wegspoelen van drollen, vervolmaakt de recyclingsgedachte. De Stichting Studentenhuisvesting Wageningen (SSHW) laat inmiddels geen gelegenheid onbenut om haar staaltje ecologisch vernuft aan de buitenwereld te tonen. Voor Matthijs en Pascalle is het nog steeds wennen. Een jaar geleden verruilden ze hun vertrouwde barak voor een stenen huisje dat de allure heeft van een Gran Doradowoning. Aangeharkte perkjes zijn in de plaats gekomen van uitgestrekte biologische wietplantages en een haag oude populieren. Maar de illegale vuurtjes en experimentele moestuintjes verrijzen alweer. Op nummer 55 stinkt het behoorlijk. Bok Kees is de oorzaak. Toen in dit huisje een nieuwe bewoner zich meldde, nam hij ongevraagd zijn buitenproportionele huisdier mee. Hij timmerde zelf een onderkomen, maar dat werd door de SSHW niet esthetisch bevonden. Het is de vraag of het lila geverfde hok dat net af is door de keuring komt. De enige winkels op Droevendaal zijn de biologische melkboer en een dependance van de Wereldwinkel: barak 35 beheert de koffiekast, een houten kast volgestouwd met eerlijke koffie, honing, wijn, rijst en rietsuiker. Sinds iemand er een paar jaar geleden met de kas vandoor ging, zit er een stevig slot op de deur. Matthijs' kamer is typisch Wageningse met de meegebrachte kleurige batikleden en ingelijste foto's van zijn stades in Rwanda en Pakistan. Een tv en computer ontbreken. Matthijs is net afgestudeerd in de ontwikkelingssociologie en werkt bij Instituut Clingendael op de afdeling conflictonderzoek. Het liefst zou hij teruggaan naar Rwanda waar hij een rapport schreef over de terugkeer van vluchtelingen naar hun dorpjes. Hij presenteerde zijn resultaten op een VN-top en legde ze ook voor aan de minister van Landbouw in Rwanda. Ooit wil hij ze nog een keer in de praktijk brengen, bijvoorbeeld door workshops voor de bevolking te organiseren. 'Soms denk ik: wat doe ik hier nog?' In de gang staan naast een zak biologische aarde, de klompen die de Droevendalers aantrekken als ze de tuin ingaan. Ze hebben dit jaar zo ijverig getuinierd dat ze nu kampen met een pompoenen overschot. Pompoenen staan in heel Wageningen deze maand veel op het menu. Bijzonder idealistisch vinden de Wageningse studenten zichzelf niet, eerder realistisch. Je hoeft niet milieubewust te zijn, maar je.' als je hier woont, word je vanzelf wel groen.' Vegetarisch koken is de norm in studentenhuizen, in een enkele kamer advertentie klinkt de wanhopige oproep 'niet vegetarisch huis gezocht'.